

בית כור פרק שבעי בבא בתרא

עין משפט
ור מצוה

קד.

**כל דבר
ויל הגד
יג: וטט
כענין
וחולין
במנחה**

רביינו גרשום

ביה שינוי שדה אמי רוזה
עלינו והדרכות דמי
לאם דרי היר אמאם
לפנות כחו של מונר
מרין הילא כהיל
לו דרבבל כל מא דבוי
או קוקע או מעות ליפתין
בחור לו לירק או אמרון
והכוב טעם או ספון
את המוכר למוכר ומשמע
ההניר ימי' בח לדירק
בגון דודה קיריאת
ששברה לו פערת
יתיר בון בון והשתאות
וامرין לה הרשות ביריך
ליקון לו או ענעת או קיר
אל אדריאן ייבת לה
ההשלים הכרוב הב לה
כולא הדשה או תלש

פְּחוֹת בְּלָשׁוֹן יִבְחַר פְּטוּרָה
בְּגִמְלָה לְפִי פְּטוּרָה
וּוּרְפֵּאָה גַּם עַזְן וּזְדַעַת חִי
חַמְקָלָקָעִי דָּלָמֶר וּצְמַקְלָקָעִי
פְּחוֹת כָּל שְׁחוֹא נִכְּה
בְּתַחְמָא כְּהָן חַסְרָה הַן יִתְרָ דְּמַיָּא סִפְאָה
אָמָר לוֹ הַן חַסְרָה הַן יִתְרָ אֲפִילָוּ פִּיחַת רַובָּע
לְסַאהָ אוֹ הַוּתוֹרָ רַובָּע לְסַאהָ הַגְּנִיעָה
סַתְּמָא כְּמַרְהָה בְּחַבְלָ דְּמַיָּא אַלְאָ מַהָּא לִיכָּא
לְמַשְׁמַעַי מִינָה תְּשִׁ בֵּית כּוֹר עַפְרָ אַנְיָ מַוְכָּר
לְךָ בֵּית כּוֹר עַפְרָ אַנְיָ מַוְכָּר לְךָ הַן חַסְרָה הַן
יִתְרָ אַנְיָ מַוְכָּר לְךָ אֲפִילָוּ פִּיחַת רַובָּע לְסַאהָ
אוֹ הַוּתוֹרָ רַובָּע לְסַאהָ הַגְּנִיעָה אַלְמָא סַתְּמָא
נִמְיָ כְּהָן חַסְרָה הַן יִתְרָ דְּמַיָּה הַתְּמָםְפּוּשִׁי קָא
מְפֻרְשָׁ אַיזְוָה בֵּית כּוֹר שְׁחוֹא כְּבֵית כּוֹר כְּנָן
דָּאַל הַן חַסְרָה הַן יִתְרָ מַתְּקוּףָה לְהָרְבָּ אֲשִׁי אַבָּ
אַנְיָ מַוְכָּר לְךָ אַנְיָ מַוְכָּר לְךָ לְמָה לִי אַלְאָ לֹא
שְׁמַעַ מִינָה סַתְּמָא נִמְיָ כְּהָן חַסְרָה הַן יִתְרָ דְּמַיָּ
שְׁמַעַ מִינָה: מְהֹרָ מַחְזִיר לוֹ מִעוּתָ וּכְבוּן: לִיפּוֹת
כְּרוֹ שֶׁל מַוְכָּר אָמְרָ לִיפּוֹת כְּחוֹ שֶׁל לַיְקָה לְאָ
אַמְרָנִין וְהַתְּנִיאָ פִּיחַת שְׁבָעָת קְבִין וּמַחְזָה
לְכּוֹר אוֹ הַוּתוֹרָ שְׁבָעָת קְבִין וּמַחְזָה לְכּוֹר
הַגְּנִיעָה יוֹתָר מַכְאָן כּוֹפִין אֶת הַמַּוְכָּר לְמַכְרָ
וְאֶת הַלְּוִקָּחָ לִיקָּח הַתְּמָםְפּוּשִׁי כְּנָן דְּרוֹהָ קְרוֹרָ
מְעִיקָרָא וּלְהַשְּׁתָא דְּאַמְרָנִין לְהָאֵי אַרְעָא
יִהְבַּתְהָ לִיהְבַּתְהָ כְּבּוֹלָא דְּהַשְּׁתָא וְהַתְּנִיאָ כְּשְׁחוֹא
נוֹתָן לוֹ נוֹתָן לוֹ בְּשַׁעַר שְׁלָקָה מִמְנוֹ הַתְּמָמָה כְּנָן
דְּרוֹהָ זֶוְלָא מְעִיקָרָא וּקְרוֹרָא לְהַשְּׁתָא: שָׁאָם
שִׁירָ בְּשִׁדרָה בֵּית טָ' קְבִין וּכְבוֹן: אָמָר רַב הַונָּא
טָ' קְבִין שָׁאָמָרוּ וְאָפָיּ בְּבִקְעָה גְּדוֹלָה וּרְבָכְחָן
אָמָר גְּנוֹתָן שְׁבָעָת קְבִין וּמַחְזָה לְכָל כּוֹר כּוֹר
וּכְבוֹן:

(6) גְּלָסֶתֶת כָּה, וְכַגְּעֵי
נְדִירָה עֲבָדָה, (5) רְכָבֶל
(5) דְּרָאָמָתָה, כְּלָבֶל, (4) יְמָן
מְלִילָה, (4) כָּחֵן דְּמוֹכָר
(1) עַמְּשָׂעָה, תְּמָךְ בְּמִזְבֵּחַ
כָּל דְּבָרָן, (1) סְלָמָה דְּמַמְפָלָס
וְסִיטָּה רְכָבֶל קְלָמָן, (2) בְּצָלָמָן
(מִירָאָה) עַמְּשָׂעָה, בְּרוּתָה גְּלָסֶתֶת
דָּבָר חָרָקָה, וְעַמְּשָׂעָה מְקָרָב
כָּכְבִּידָה לְסָאָרָה, (1) פְּלָמָתָה
יְתִיר מְרוּעָנָה כְּלָבֶל רְכָבֶל.

הגהות הב"ח

(ג) חומר "ד" כפומת וכו' וט
לומר דקומי נזון הבדה
כדאפרש. נ"ב רומו על מה
שכתבנו נסמן "ד" טהרה מהו
במס' ר' ר' ק"ה:

מומך רשיי
אלא מהכא ליכא
למשמע מינה. ודאי
מנני לאו טול דוקה,
מדוע מניין דוקה, לו רשות
לו מניין, ומלה לאו מניין
הארון ולג' עדניא יט מניין טביה
דוקה דגנמי מיאן (שבת)
עכבר.

מוספֶת תומפּוֹת

א. יהודינו לשאנה דל' זכר שמהוה. ועכ"ה. ב. שמותה של השם הכהנים קדום בשמורו לילכא קידרא ומקנא הא. צ. ג. ומסקנה סתמאן חון חסר נון ייר' דמי ומגנ' חון חן הון חון כור' חון ייר' ולא נגא בית כור' חהמאנ' לאשלאעניאן אדא' בחרן חרבן חון ייר', ר' ז. מכאן יעשו השבון. ד. עשי' נתקן מוטה' ר' ז. והויה תלי כלב בדלא מגニア. ז. ועשי' ר' ז. ה. ובשפטם קבין מוצטבון ר' ז. ואבעבניאן קבין מוצטבון ר' ז. אל להשלים מהותן בבחות אגדתית קבין בטולים אלב שודה וארון בכל החדרון. שמע'ין ז. עני' נפקת מוש' גאל'ין. ז. עני' גוינ'ין.